

Ayasofya'dan Hücreye Bir Yolculuk

Şimdi bir an için Ayasofya Camii'nin kendi kendine, ustasız ve plansız meydana geldiğini düşünelim...

Kuzeyden esen rüzgâr tonlarca su getirip döküyor, güneyden esen rüzgâr demir taşıyor, başka bir rüzgâr kireci, tuğlayı getiriyor...

Bir başka rüzgâr tuğlaları diziyor, diğeri harcı yerleştiriyor...

Oduncuların baltaları rüzgârla ağaçları kesiyor, çiviler tesadüfen çakılıyor, halılar dikenlerden kopan yünlerle kendiliğinden dokunup içeri seriliyor...

Neticede bütün bu rastgele hareketlerle Ayasofya Camii ortaya çıkıyor!

Böyle bir şeyi duyduğumuzda güleriz. **"Bu kadar da olmaz!"** deriz. Çünkü aklımız, böyle bir düzenin ustasız, plansız ve tesadüfen meydana gelmesini kabul etmez.

Şimdi bu cami ile bir hücreyi kıyaslayalım...

Ayasofya'nın alanı binlerce metrekare; hücre ise mikronlarla ölçülen küçücük bir âlem.

Camide birkaç çeşit malzeme varken, hücrede on binlerce farklı bileşen vardır.

Camide kullanılan maddeler tonlarla ifade edilirken, hücredeki yapı taşları zerrelere seviyesindedir; en küçük bir sapma sistemi bozar.

Şimdi soralım: Bir caminin tesadüfen yapılmasını kabul etmeyen akıl, ondan kat kat daha karmaşık ve hassas olan bir hücrenin kendi kendine oluştuğunu nasıl kabul eder?

Basit bir bina ustasız olmazken, bu kadar ince ve mükemmel bir yapı nasıl sahihsiz olabilir?

Bu nizam, tesadüfün değil; ilim, irade ve kudretin eseridir.